

Isten nevei

Minden fiúnak és minden lánynak van neve. Neked is van. Az emberek a nevünk segítségével azonosítanak be a legkönnyebben. Ha valakit megismersz, akkor az elsők közt azt szeretnéd tudni, hogy hogy hívják. Ha valaki szeretne valamit mondani neked, főleg ha több személy is jelen van, akkor először neveden szólít. Ha valakiről beszélsz, aki épp nincs jelen személyesen, akkor szintén az ő neve segítségével tudatod, hogy épp kiről van szó. Esetenként a nevek ennél többet is elmondhatnak a viselőjükről.

A családnevek régebb az illető személy foglalkozását is megnevezhették. Ma is vannak erre utaló nevek, mind pl. Kovács, Szabó, Szijgyártó, Ötvös, Kerekes vagy Kádár. De vannak családnevek, melyek az illető személy nemzetiségére utalnak, mint a Német, Szász, Orosz, vagy akár az illető személy származási helyére, mint Bikfalvi, Brassai vagy Apáczai.

Tulajdonképpen minden névnek van jelentése, a személyneveknek is, csak egyes nevek általunk nem ismert nyelvekből származnak, így nem értjük őket. De néha találkozhatasz olyan leírásokkal, amelyek a nevek jelentését magyarázzák. Tudod hogy a te neved honnan származik? Mi a jelentése? Nézz utána, esetleg kérd a szüleid segítségét!

Istennek is van neve. Sőt, a Biblia arról számol be, hogy Istennek több neve is van. Ezek alapján néha úgy szólítjuk meg, hogy Mennyei Atyánk, máskor úgy, hogy Mindenható, Fenséges Isten.

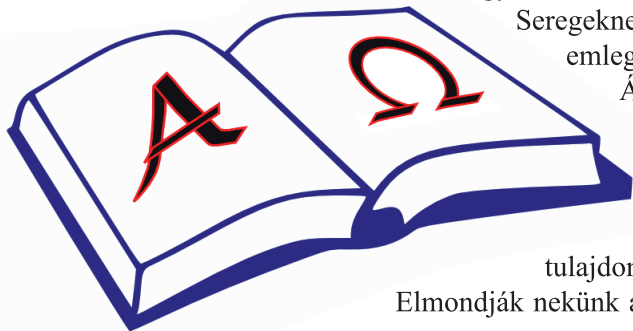
Imádság közben néha azzal a megszólítással fordulunk hozzá, hogy Úr Jézus. A zsoltáríró úgy szólította meg Istent, hogy

Seregeknek Ura, a zsidók gyakran emlegették úgy, mint Ábrahámnak, Jákóbnak és Izsáknak Istene.

Ahogy már az eddigiekből is látható volt, Isten nevei Isten

tulajdonságairól is beszélnek.

Elmondják nekünk azt is, hogy milyen Isten.

Sok- sok évvel ezelőtt Isten népe, a zsidók Egyiptomban éltek és nagyon nehéz soruk volt. Egész nap nagyon nehéz körülmények közt nagyon nehéz munkát végeztek. Elkeseredésükben Istenhez kiáltottak és Isten elhatározta, hogy a segítségükre siet. Isten elhívott egy Mózes nevű embert, hogy az ő vezetésével szabadítsa meg népét ebből a rabságból. Megszólította őt egy égő csipkebokorból, és azt parancsolta, hogy menjen el és vezesse ki az ő népét Egyiptomból. De Mózes félt ettől a feladattól. Aggódott, hogy vajon mit fognak mondani a zsidók. Mit fog szólni mindehhez a fáraó, az egyiptomi király? Meg is kérdezte Istent, hogy mit mondjon, ki küldte őt. Isten azt mondta: mondjad, hogy a Vagyok küldött! Milyen furcsa név! De ez a név is nagyon fontos dolgokat mond el Istenről. Arra emlékeztet, hogy Isten mindig is volt, van és lesz. Istennek nem volt kezdete és nincs vége. Isten soha nem változik meg. Isten hűséges az ő ígéréteihez!

Isten egyik legcsodálatosabb neve pedig: Jézus. Azt tanítja a Biblia, hogy az ő neve minden név fölött való! Habár ma sok ember nem akar erről tudomást szerezni, de egy napon Jézus nevére minden térd meg fog hajolni, mennyieieké és földieké. Jézus a Csodálatos, a mi Megváltónk, Szabadítónk! Ezért is ajánlja nekünk Isten a második zsoltárban, hogy addig keressük a békességet az ő Fiával, ameddig ez még nem késő. Isten törvénye arra is figyelmeztet bennünket, hogy Isten nevét mindig óvatosan, figyelmesen és tisztelettel emlegessük. Isten Szent és ezért az ő neve is Szent!

Áldott legyen az Istennek neve örökkön örökké: mert övé a bölcsesség és az er . Dániel 2,20

A pásztor és juhái

Sok évvel ezelőtt Dávid így írt:

„Az Úr az én pásztorom, nem sz. kölködöm.” (Zsoltárok 23:1a).

Dávid maga is pásztor volt és apjának juhaira vigyázott. Amint a juhokat figyelte, a pásztor teendőiről elmélkedett, párhuzamot látott e közt és a közt, ahogy Isten törődik az övéivel. Amit Isten tesz az ő népével, arról Dávidnak egy pásztor jutott eszébe. Amikor Dávid a 23. zsoltárt írta, úgy beszélt magáról, mint aki egy az Úr nyájában levő juhok közül. Azokra a juhokra nagyon jó gondot viselnek, akik egy szerető és jó pásztor nyájába tartoznak.

Mi mindent csinál egy pásztor nap mint nap? Minden pásztornak meg kell jelölnie a saját juhait, hogy az emberek tudják, kinek a tulajdonát képezik. Az állatok fülébe a pásztor bélyegét sűtik bele, s így a juh hátralévő élete folyamán nyilvánvaló lesz mindenki számára, kihez is tartozik. Pontosan így tesz az Úr Jézus is. Kiválasztja az Övéit, és az Ő jelét adja nekik. Mindenki számára felismerhetőnek kell lennie, hogy kik Isten gyermekei. Ők hozzá tartoznak, mert ők új szívet kaptak, életük megváltozott.

A pásztornak új legelőt és friss vizet is kell találnia a juhok számára, különben azok éhen halnak. Isten is ezt teszi az Ő gyermekeivel, sőt, még többet is! Nemcsak a testüknek szükséges étellel látja el őket, hanem mindazokat is megadja nekik, amire a lelküknek van szüksége: a Szentlelket adja nekik, hogy tanítsa őket, és hogy mindinkább olyanná tegye őket, mint Krisztus.

A pásztornak a legjobb ösvényen kell a juhokat vezetnie. A juhok nem ismerik a helyes utat, ezért követniük kell a pásztor; néha azonban elkószálnak a helyes ösvényről, és ilyenkor a pásztornak vissza kell őket terelnie. Jézus ugyanezt teszi az Ővéivel. Gyermekei nem ismerik az utat, és néha nem is akarják követni az Urat arra, amerre vezetni őket; néha megpróbálnak elfutni a rossz ösvényen. Vétkeznek, de az Úr kegyelmesen visszatereli őket magához, és megbocsát nekik, ha megbánást tanúsítanak.

Egy másik feladat, ami a pásztorra vár, a ragadozók elriasztása. A juhok nem tudják magukat megvédeni, és hamar megijednek. Nagy szükségük van tehát arra, hogy valaki megvédje őket. Mint a Jó Pásztor, az Úr Jézus

megvédi az Övéit. Megvédi őket Sától, a világ gonoszágától, és saját szívük bűnösségétől. Ez persze nem azt jelenti, hogy ezek az ellenségek sosem okoznak gondot Isten gyermekeinek.

Sőt mi több, nagyon is sok gondot okoznak! Mint ahogy a farkasok is újból és újból próbálkoznak, hogy elkapják egyik-másik juhót, éppúgy Isten gyermekeinek ellenségei is megpróbálják elpusztítani őket. S habár Sátán megrémisítheti és megsebesítheti őket, sosem fog egyet sem visszanyerni azok közül, akik már az Istenéi. Közel maradni a pásztorhoz a legjobb módja annak, hogy a veszélyt elkerüljük.

A jó pásztor gondot fordít a juhok egészségére. Más állatokhoz hasonlóan a juhok is megbetegedhetnek, és fájdalmas sebeket szerezhetnek: megüthetik magukat, ha megbotlanak, vagy elvétik az utat, és nem találják vissza a nyájhoz. De az Úr Jézus nagyon szereti az Övéit, és minden szükségletükről gondoskodik. Annyira szereti őket, hogy életét adta értük. Elszenvedte helyettük azt a büntetést, amit nekik kellett volna kapniuk. Minden egyes gyermekéről egyenként gondot visel, imádkozik értük, és azt adja nekik, ami a legjobb számukra.

A juhok megbíznak a jó pásztorban, és figyelnek a hangjára, megnyugszanak, ha biztonságban érzik magukat. Épp így van ez Krisztussal és az Övéivel, akik teljesen biztonságban érzik magukat, mert tudják, hogy az Úr most már sosem fogja őket szem elől téveszteni. Engedni fognak szavának még akkor is, ha az út nehéz, mert megbíznak Benne, és ez békességet ad nekik.

Néha azonban elfeledkeznek arról, hogy bízzanak az Úrban, nyugtalanokká válnak és félni kezdenek még akkor is, ha veszélynek semmi jele. Isten gyermekei nagyon oktalanul cselekszenek, amikor a juhokhoz hasonlóan elfeledkeznek Pásztorukról. Néha fegyelmezésre van szükségük, amikor veszélyes dolgokat csinálnak, vagy nem hajlandók letérni a rossz ösvényről. De ez a fegyelmezés Istennek a szeretetéből fakad, Aki azt szeretné, hogy gyermekei biztonságba jussanak.

A pásztor mindig sokkal bölcsebb, mint a juhok. Az életük sokkal könnyebb lenne, ha megbíznának a pásztorban!

Te a Jó Pásztor nyájába tartozol? Új szíved van? Vagy még mindig az ellenség táborában vagy? Nagyon veszélyes dolog ott maradni, mert a hamis „pásztorok”, az ellenségek el fognak pusztítani. Egyedül az Úr Jézus a Jó Pásztor! Kérd az Urat, hogy mentsen meg, és helyezzen biztonságba! Az Úr azt ígéri Igéjében, hogy ha Hozzá megyünk megváltásért, megadja nekünk. Jézus azt mondta: „*Én vagyok az ajtó: ha valaki rajtam át megy be, megtartatik, az bejár és kijár, és legel re talál.*” (János 10:9).

Diana Kleyn (engedélyezett fordítás)

A kitartásról

- Anya, apa, gyertek nézzétek, hogy tudok menni a biciklivel! - kiáltott hátra szüleinek Olga.

- Nézzük, nézzük! - jött gyorsan a válasz.

A kislány ügyesen elindult. Lábat felvette a kerékpár pedáljára és egyenes háttal, büszkén karikázott jó néhány méteren keresztül. Amikor azonban meg akart fordulni, hirtelen kanyarodott és nagyot esett. A könnyei rögtön eleredtek, és csak úgy ömlöttek a fájdalomtól eltorzult arcán. Két kézzel ölelte át vérző térdét és közben igyekezett kiszabadulni a rádől kerékpár alól. Hangosan óbégatott, hol magát, hol a biciklijét sajnálva. A szülei hamar odaértek. Apa a járművet emelte le róla, anya pedig a sebet kezdte törölgetni óvatosan egy zsebkendővel. Olga még mindig jajveszékelt, de látva, hogy ebben senki nem társul hozzá, hamar abbahagyta. Kicsit még szipogott, aztán bánatosan elhallgatott. A felnőttek két oldalról támogatták a kis sebesültet, aki egyáltalán nem számított arra, hogy ilyen balul fog elsülni a bemutatója. Lógó orral engedte, hogy vezessék.

Apa szólalt meg először.

- Nos, kislányom, teljes elismerésem a tied. Valóban meglett az eredménye szorgalmaznak és kitartásodnak. Ügyesen megtanultál biciklizni! Ma egy hete éppen, hogy megvettük a kerékpárt.

Emlékszel, amikor először felültettelek rá, azt mondtad, hogy te soha nem fogsz tudni biciklizni?

- Persze, hogy emlékszem apa, de ezt most miért mondd? Nem láttad, hogy hogy elestem?

Apa nevetett, aztán újra szólt.

- Azt gondolod, ha az ember tud valamit, akkor többet soha nem hibázik? Ez tévedés, kicsim. Az élethez hozzátartoznak az esések is. Amikor már azt hisszük, hogy valamit nagyon jól csinálunk, kiderül, hogy közel sincs az úgy és még hátra van a tanulás java! De hidd el, Istenünk szeretete ebben is meglátszik. A kudarcokkal mindig figyelmeztet, hogy ne bízzuk el magunkat! Inkább benne bízzunk, és ha elbuktunk, újra próbálkozzunk az Ő segítségével!

- Nem mondd azt ugye, hogy többet soha nem ülsz fel? - kérdezte anya.

- Dehogynem! Éppen azt akartam mondani, hogy tőlem akár vissza is viheted a biciklit az üzletbe!... vagy nem is tudom... holnapig még várjál... már nem is fáj annyira a lábam. Lehet, hogy még egyszer megpróbálok... - sóhajtott mélyet a kislány.

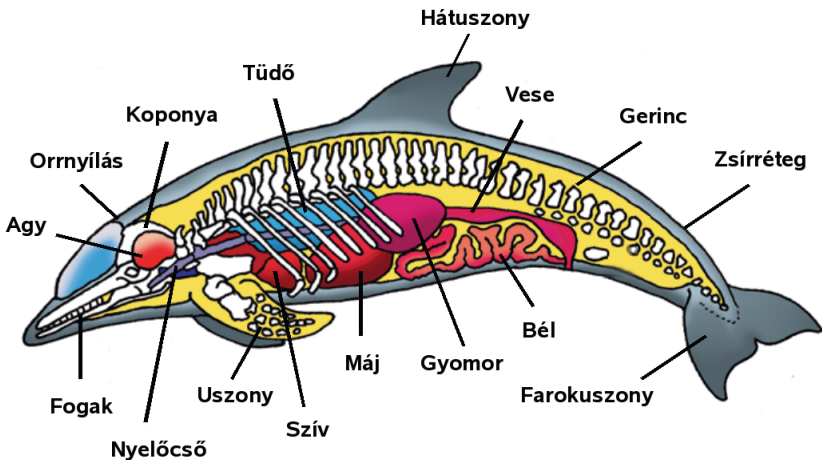
- Nincs is szándékomban visszavinni! - intett kezével apa. Azt akarom, hogy a gyermekem kint tartást tanuljon, és tovább menjen akkor is, ha közben sokszor elesik, és megüti magát. A hűség fájdalommal jár, de megéri! - nyitott be a kapun.

A házban ezt az ígérvet olvasták el együtt: „A kint tartásban pedig tökéletes cselekedet legyen, hogy tökéletesek és épek legyetek minden fogyatkozás nélkül...” (Jakab 1,4)

- Nemcsak a kerékpározásban, hanem másban is fontos a kint tartás. Leginkább pedig a hívő életben kell, hogy állhatatosak legyünk! - csengtek még sokáig a fülében édesapja szavai, és tovább emelte fájós térdeit.

Egy zsíros történet

Próbáld meg elképzelni, hogy a mély óceánban búvárkodsz. Ahogy egyre mélyebbre merülsz, egyre kevesebb napfény jut le a mélybe, ami felmelegíthetné a vizet. Emiatt még egy forró nyári napon is nagyon megfáznál odalent. Amikor búvárkodni megyünk, akkor vízhatlan búvárruhát kell felvegyünk, hogy ne fázzunk meg, vagy pedig ki kell jöjjünk a vízből, ha már igen hideg van.

Nem mi vagyunk az egyetlenek, akik éreznék a vízben a hideget. Az olyan tengeri emlősök is megérik a hideget, mint például a delfinek. Velünk ellentétben viszont a delfinek nem jöhetnek ki a vízből, hogy egy meleg bűvűruhát vegyenek fel az úszáshoz! Isten tudta előre, hogy nem szabad megfázzanak a hideg vizekben, ezért Ő beleépített a testükbe valamit, ami benntartja a meleget. A delfineknek vastag zsírréteg van a bőrük alatt, amely pont ezt a szerepet tölti be.

Isten azonban a Legnagyobb Tervező és úgy alkotta meg a dolgokat, hogy azok egyszerre több feladatot is ellássonak. Például a vérünk nemcsak eljuttatja a táplálékot a testrészekhez, hanem ugyanakkor melegben is tart minket!

A delfinek vastag zsírrétegét pedig Isten annál többre rendelte, mint csupán melegítésre. A tudósok felfedezték, hogy a delfin zsírrétege segít abban, hogy a delfin farokuszonya rugóként működjön a vízben. Nemcsak a delfin izmai segítik őt az úszásban, hanem a farkában levő zsírréteg is.

A delfin lefele lendíti farokuszonyát.

A farokuszony eltaszítja a vizet.

A zsírréteg megéri a víz nyomását és visszapattan, mint egy kosárlabda.

A zsírrétegnek köszönhetően a farokuszony újra visszapattan.

A tudósok úgy gondolják, hogy felhasználhatják ezt az ötletet arra, hogy gyorsabb tengeralattjárókat készítsenek. Különleges propellerekkel kísérleteznek és azt szeretnék, hogy úgy működjenek, mint a delfin uszonya.

Sok tárgyunk és gépünk van manapság, amit az emberek a természetből másoltak. A hidak, épületek tartóoszlopaink alakja a mi csontjainkhoz hasonlóan van megtervezve. Ugyanakkor a tudósok a gekko lábát akarják lemásolni, hogy szuper ragadós ragasztószalagot készítsenek, melyet szét lehessen szedni, ha már nincs szükségünk rá. Még rengeteg ilyen példa van.

Sokszor azt gondoljuk, hogy mi okosak vagyunk, mert ilyen csodálatos dolgokat és gépeket tervezünk, de Isten az, aki először gondolt ezekre!

Ki mondta és hol írja?

Párosítsd a következő kijelentéseket azon személyek nevével, akik szájából mindez elhangzott, és az igehelyekkel, ahol mindez le van írva a Bibliában. A táblázatban levő nevek mellé beírhatod az igeveres előtti betűt és az ígérés előtti számot.

a. Jaj nékem, elvesztem, mivel tisztátalan ajkú vagyok és tisztátalan ajkú nép közt lakom: hisz a királyt, a seregeknek Urát látták szemeim!

b. Nagy örömet dicsekszem azért az én erőtelenségemmel, hogy a Krisztus ereje lakozzék én bennem.

c. Szólj, mert hallja a te szolgád!

d. Én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.

e. Én vagyok az út, az igazság és az élet; senki sem mehet az Atyához, csakis én általam.

f. Kévéket kötünk a mezőn, és az én kévém felkelt és felállt; a ti kévéitek pedig körülállták, és az én kévém előtt meghajolnak.

g. Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te szemeid előtt;

h. Ezt mondá az Úr, Izráelnek Istene: Bocsásd el az én népemet, hogy ünnepet üljenek nékem a pusztában.

i. Tégy próbát, kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig, és adjanak nekünk zöldségfélét, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.

1. 2 Korinthus 12,9

2. Dániel 1,12

3. 1 Mózes 37,7

4. 1 Sámuel 3,10

5. János 14,6

6. Ézsaiás 6,5

7. 2 Mózes 5,1

8. Józsué 24,15

9. Zsoltárok 51,6

Név	Kijelentés	Igehely
Jézus		
Dávid		
Mózes		
József		
Sámuel		
Ézsaiás		
Pál		
Dániel		
Józsué		

A Közép- és Kelet Európai Református Presbiteriánus Egyház gyermeklapja.

www.reformatus.org

Postacím: Cluj Napoca 400380 Otetului 18A. Romania

Elektronikus levélcím: kolozsvar@reformatus.org (Ro) vagy kgtmi@t-online.hu (Hu)

Telefon: 0040723368408 vagy 0040364109567 (Ro) vagy 003646412558 (Hu)

A fejlécen szereplő rajzot Vic Lockman szíves engedélyével közöljük.